

K dosažení jmenovaných cílů využívá státní správa lesního hospodářství:

- právní normy, týkající se lesního hospodářství, případně je sama vytváří
- hospodářskou úpravu lesa a její výsledná díla, zejména lesní hospodářské plány, dle kterých je povinen každý vlastník lesa hospodařit.

Les je podle ustanovení ústavního zákona prohlášen za národní bohatství. To znamená, že vzhledem k jeho nezastupitelnosti v životním prostředí mohou být národní zájmy v přiměřeném rozsahu nadřezeny zájmům vlastníků lesa.

Projednávání návrhů LHP se vlastníkem lesa zúčastní a své připomínky uplatňuje zejména prostřednictvím svého odborného lesního hospodáře.

Vlastník lesa se s orgány státní správy lesního hospodářství setkává na dvou úsecích své činnosti a to při vlastním hospodaření v lesích a při ochraně lesního půdního fondu.

(Dokončení v příštím čísle Obecního zpravodaje). Zpracoval: M. Vaculík

N A B Í D K Y

Okna zdvojená vakuová, okna otevírací - pravé, levé, kyvné, sklápěcí rozměry typizované, 3x větší izolace.

Balkonové dveře, jednokřídlové a dvoukřídlové, venkovní dveře všech druhů, vnitřní dveře

elektromateriál, vodiče, jističe, vypínače, žárovky, gumové šňůry, vidlice, zásuvky, trubky instalační, kolena, svítidla, zářivky, sádra

c e n y n í z k é o 5 % levnější než v obchodě

Zájemci se mohou hlásit na adrese:

Josef Sušeň
Rokytnice 451
Vsetín
telefon: 4234 po celý den

Družstvo Q U A T E L nabízí montáž dekodérů do televizorů sovětské výroby v důsledku přechodu ze systému SECAM na PAL. Bližší informace poskytnou: Kašpárek Jiří, Liptál čp. 290

Smilek Jaroslav, Liptál čp. 413

x x x x x x x x

Manželé se dvěma dětmi hledají na 1 - 2 roky podnájem v naší obci.

Případné nabídky oznamte na Obecním úřadě v Liptále.

Vydal: Obecní úřad Liptál

Z P R Á V Y Z O B C E

- Technické služby města Vsetína provozují skládku pevného domovního odpadu v Senince. Ukládání odpadu na této skládce je podmíněno zavedením recyklace odpadu tj. tříděním odpadu z jeho následným využitím jako surovina pro další zpracování. Tříděním odpadu se bude prodlužovat doba životnosti skládky. Ukládat na skládku se bude pouze odpad, který zatím nelze jiným způsobem zpracovat a využít. Vzhledem k tomu, že obec Liptál nemá vlastní skládku a skládka odpadu na Bílé hlíně v Neubuzi, kam v současné době odpad vozíme bude v příštím roce končit, uzavřela obec Liptál smlouvu s Technickými službami Vsetína o ukládání odpadu na skládce v Senince a zavedení systému třídění odpadu. Z tohoto důvodu se u nás v obci již v měsíci srpnu objevil 1 kontejner na tříděný odpad ve středu obce a v současné době hodláme zakoupit další 2 kusy pro horní a dolní část obce. Do kontejneru je možno ukládat: papír, bílé sklo, barevné sklo, plasty a zvláštní odpad jako baterie, plechovky od barev a laků (uzavřené víkem), zářivky, léky, obaly od sprejů apod. Žádáme proto občany, aby využili této možnosti a neházeli již tento odpad do popelnic, ale snažili se doma tyto druhy odpadu třídít a pak ukládat do kontejnerů. Zavedení tohoto systému třídění odpadu v naší obci nebude mít dopad na výši poplatků za odvoz pevného domovního odpadu. Závěrem bych chtěl podotknout, že ročně vzniká v Československu 5 milionů tun domovního odpadu. Tyto hory odpadů poškozují naše životní prostředí, jejich odvoz a skladování je čím dál nákladnější. V popelnicích mizí nevyčíslitelné hodnoty! Z ekonomického i ekologického hlediska je nejvýhodnějším řešením problému R E C Y K L A C E - sběr, třídění a opětovné využití surovin z odpadů. Z iniciativy Městského úřadu a Technických služeb Vsetína byl do státního programu péče o životní prostředí zařazen i tento projekt třídění odpadu na Vsetíně. Klíčová role však přísluší i nám občanům obce Liptál. Bez naší aktivní spolupráce by tato významná investice nepřinesla očekávané výsledky. Každým kilogramem využitých surovin z odpadu šetříme přírodní zdroje a životní prostředí pro nás a naše děti.
- Dne 20. října 1992 v době od 12 do 16 hodin bude na Obecním úřadě v Liptále pracovníce Uhelných skladů Jablunka přijímat objednávky na dodávky uhlí na rok 1993.
- Výkup živých králíků v naší obci bude proveden 20. října 1992. Výkupní ceny: 33 Kčs/kg živé váhy - bílí
30 Kčs - " - " - ostatní
Zájemci se mohou telef. obrátit na paní A. Zelovou, Poličná 418, tel. 23465 (6 - 14 hod.), 23888 po 15-té hod.

Miroslav Vaculík
starosta

S Liptou napříč Francií.

Ve čtvrtek 13.8.1992 ve 12 hodin odjíždí od Domu kultury Vsetín autobus Dopravního podniku Zlín, obsazený dvěma řidiči, a to panem Mikulénčíkem Jaroslavem a Josefem Turečkem, na dlouhou cestu do Francie. Na Vsetíně nasedá 17 hudebníků Domu Kultury Vsetín a někteří členové souboru Lipta. Další nastupují cestou a poslední pak v Liptále, odkud pak již odjíždí 18 hudebníků, 18 tanečníků a 2 řidiči směrem na Zlín do Prahy. V 18,30 přisedá v Praze průvodkyně a tlumočnice zprostředkovací kanceláře ART-AM paní Hana Otylíková se svým jedenáctiletým synem a pak již ve čtyřicetičlenném obsazení dojíždíme do Sedlece u Plzně. Zde večeříme a nocujeme.

Je pátek 14.8.1992. Snídáme a v 8,00 hodin odjíždíme. Zastavujeme krátce v Přešticích a Železné Rudě, kde nás čeká nemilé překvapení. Řidiči potřebují doplnit naftu. Zastavujeme u moderního, nově postaveného čerpadla, ale tam právě doplňují nádrže a možnost vydávat v této době není. Tato záležitost nás zdržela celou hodinu. Pak již dojíždíme na celnici Železná Ruda, kde jsme během 11 minut odbavení a vydáváme se na cestu Německem, dlouhou 382 km. Jedeme směrem Degen-dorf, Mnichov, Meningen, Lindau. Pak celnice Hbrbranz, kde vjíždíme do Rakouska. Projíždíme nejdelší tunel na naší cestě, dlouhý 6.700 m. Blíží se 21. hodina a za soumraku jedeme po břehu Bodanského jezera, které je hluboké 280 m. Po 33 min. cesty Rakouskem přejíždíme Rakousko-Svýcarskou hranici. Čeká nás noční průjezd Švýcarskem, dlouhý 360 km. V 21,30 se probouzím a myslím si, že to bylo dobře pro všechny, kteří nešpali, neboť projíždíme Gurychem, známým bankovním střediskem Švýcarska. Město je dobře osvětleno, září reklamy bank a obchodních domů. I když to vidím z jedoucího autobusu, stojí to za to.

A je tu sobota 15.8.1992. Ve 2,45 zastavujeme u Ženevského jezera (hloubka 320 m), 8 km před Lausanne, kde 3 hodiny odpočíváme. V 5,45 pokračujeme v jízdě a v 6,45 zastavujeme v Ženevě, kde se krátce procházíme po nábřeží jezera. V 7,38 jsme v San Julien na francouzské celnici odbavení za 5 minut a mezi 8 a 9 hodinou na parkovišti, teď již ve Francii, si děláme přestávku na snídání. Pak pokračujeme cestou do údolí a po pravé straně nás Francie vítá krásným pohledem do krajiny. Nízké, potrhane mráčky prozařuje slunce a pod nimi, mezi zelení, malebně vykukují vísky. Jedeme jihozápadním směrem do města Lyon a pak na jih do Clermont Ferrand. Odtud ještě 90 minut střídavě stoupáme do hor a ve 14,20 zastavujeme v malebném městečku Gelles, asi 700 m nad mořem, a to je místo našeho prvního vystoupení. Řidiči hlásí: ujeto 1.708 km. V určené místnosti se převlékáme a již v 15,30 se účastníme průvodu městem, pořádaného na oslavu svátku Nanebevzetí Panny Marie. V průvodu jsou různé masky, jedou alegorické vozy s různými figurínami, většinou tažené traktory místních zemědělců. Mezi nimi pak pochodujeme my. Dechovka vyhrává pochody a tanečníci podle hudby předvádí svá nacvičená čísla. Městečko procházíme několikrát a všichni se dobře baví. Na malém prostranství, snad náměstí, které se svažuje na dvě strany, je vybudováno malé podium, které kopíruje terén. Tedy, z kopce dopředu a doleva a na tomto plácku předvádíme program valašských tanců. Snažíme se, ale dvoudenní cesta, z autobusu přímo do programu a snad i to nedostatečné podium se na našem vystoupení projevuje. Obecenstvo to nepozoruje, přijímá nás dobře, ale my cítíme, že máme navíc. Po večeři znovu do autobusu. Je 20 hodin a nás čeká praktické poznání největšího nedostatku tohoto zájezdu ze strany zdejších pořadatelů, který nás bude provázet po celou dobu našeho pobytu zde. Že totiž pro ně vzdálenost 100 až 200 km není nic. Jedeme na nocleh do Montluconu, vzdáleného 150 km. Zde přijíždíme ve 21,30 do hotelu FORMULE 1, ve kterých budeme nocovat častěji, ale ten byl pro nás zadán jen do 20 hodin a je již obsazen.

Naštěstí nám vedoucí tohoto hotelu pomohl sehnat ubytování v dalších 2 hotelích, podstatně dražších.

Neděle 16.8.1992. V 8,45 odjíždíme zpět (150 km), na úroveň místa prvního vystoupení, ale o něco na východ, do městečka Tour sir Meymont. Zde nás vítá organizátor našeho zájezdu po Francii pan Rusel. Po oficiálnosti a přípitkové ochutnávce jejich bylinných likérů, následuje oběd. V malé restauraci u zdi kostela jsou připraveny na dvorku stoly se slunečníky, kde dobře chutná červené víno, ředěné vodou a celkem dobrá, málo kořeněná strava, zakončená jako pak všude sýrem. Po obědě pak začíná průvod. A opět velké figuríny, masky, alegorické vozy, papírové konfety. Také hudba, hrající kromě susafonu na nástroje bez klapky. My, poněvadž víme, že zde nebude pódiové vystoupení, tak kromě pochodu zastavujeme a hrajeme a tančíme na ulici valašské tance. Hlavní ulicí procházíme 4x. U restaurace, kde jsme obědvali, vbíhají tanečníci dovnitř, vytáhli servírky a tančí s nimi. Děvčata nezůstávají pozadu, berou pány z ulice a každému je tato pozornost milá. Toto se pak v mnoha místech opakuje. Tančí i pan Rusel. Tady cítíme, že toto město patří dnes nám. Na závěr přichází místní hudba a chce si s námi zahrát. Po technické stránce to s jejich vybavením není možné, ale nasazujeme fanfárový pochod, oni do toho vřískají, je to randál, ale obecenstvo to bere s povděkem a hudebníkům to působí radost. Pak následuje večeře ve známém místě. Oficiální poděkování, při němž hlavní pořadatel mimo jiné řekl: "Význačnou měrou přispěli k úspěšnosti dnešního dne". Pan Rusel nám představuje slečnu Virginii, která nás při dalším pobytu bude doprovázet. Někteří členové se ještě svezli na moderním kolotoči, což Ivan Zlebek, rovněž na kolotoči, natáčí statečně na video. V 19,50 odjíždíme. Městečkem jedeme pomalu, jsme pozdravováni a když zastavíme u restaurace, někteří si všimli, že starší servírka má slzy v očích. Hle, jak brzy si lze získat oblibu. Jedeme opět nocovat do Montluconu, do hotelu F 1, který nám včera před nosem prodali. Je to zase těch 150 km.

A je tu pondělí 17.8.1992. Ráno po snídání odjíždíme na severozápad, podle řeky Cher. V autobuse dostáváme první kapsné - 50 FRF. Slečna Virginie, o které víc nevíme, sedí vpředu, buď se sluchátky na uších nebo čte. Hádáme jí asi 18 let, což se později potvrdí. Teď se chápe své funkce. Ve 12,10 zastavujeme ve městě Le Borg, kde nám objednává a platí oběd. Dále, u města Blére zastavujeme u renesančního zámku Chenencau, kde vstupné při 20-ti členné skupině činí na osobu 25 FRF. Mnozí ho platíme a prohlížíme si tento, prý jeden z nejlépe vybavených zámků této krajiny. Byl krásný, ale za naše zámky se rovněž nemusíme stydět. Pokračujeme na města Tours, Chinon, Saumur. Tato oblast se nazývá zahrada Francie. V Saumuru vidíme v pís-kovcové skále vytesaná obydlí a je vidět, že některá z nich, jsou dodnes k nějakým účelům používána. Projíždíme také městem Montsoreau, známém u nás z televizního seriálu "Paní z Montsoreau". Dále na Angers a přímo na sever do města Laval, kde budeme dvě noci ubytováni v hotelu F 1. Najeli jsme 473 km. Večeříme v sousedním hotelu Ibis.

Úterý 18.8.1992. Dopoledne máme volno. Oběd v hotelu Ibis a po 13-té hodině odjíždíme do Granville, vzdáleného zase přes 100 km. Město leží na pobřeží Atlantického oceánu, v provincii Normandie, (u nás známé z vylodění spojeneckých vojsk v roce 1944). V 15,15 zastavujeme u pobřeží, před cílem naší cesty. Máme čas, tak jdeme do moře. To má ale odliv a vzhledem k mělkému dnu, je k vodě dál než jeden kilometr po písčném dně. Přesto to mnozí šlapou. Místní obyvatelé měli ale pod čepicí. Vybudovali u okraje bazén, který je při přílivu asi 1 m pod vodou a při odlivu v něm zůstane vyměněná voda. Tu jsme si někteří zaplavali. Ti, co šli za mořem sice také, ale málo, neboť mělké dno stále pokračovalo a tak jim dlouho byla voda jen po kolena.

V tomto místě večeříme a ve 20,15 přejíždíme na místo našeho vystoupení, které tentokrát předvádíme v celém nacvičeném pásmu, od 21 do 22,40 hodin. Hrajeme venku, na podiu. Hudba hraje fakticky non-stop, neboť mezi tanečními čísly hraje naše oblíbené skladby. Po levé straně podia sedí mládež, která má vstup zdarma a asi proto se snaží přehlušit potlesk platících diváků. Představení nemá kazu. Už jsme se tu chytli. Po představení 1/4 l piva od pořadatelů, převlek a zpět o 100 km do Levalu, kde přijíždíme již ve středu 19.8. v 1,30 hodin.

Ráno po snídání v 9,15 odjíždíme zpět na stejnou severní šířku jako včera, ale 25 km na východ, do města Villedieu les Pointes. Cestou ve Fourges odbočujeme kousek na severozápad přes Antrain, k prvořadě francouzské atrakci, Le mont - St. Michel (hora sv. Michala). Je to ostrůvek, vzdálený za přílivu od pevniny 2 km, dnes spojen náspelem. V minulosti byl obýván mouchy. Nahoře stojí chrám a téměř po celém úpatí jsou účelové budovy, dnes hotely, restaurace, krámky, lékárníci turisty. Výškový rozdíl mezi přílivem a odlivem, zde dosahuje 14 m. Při úplném odlivu je dno odkryto do vzdálenosti 10 km. Jsme zde v době, kdy voda asi hodinu ustupuje, ale ještě ji vidíme. Do přílivu se zde využívá odkryté dno jako parkoviště s upozorněním na dobu možnou k parkování. Po 100 minutové procházce odjíždíme. Ve 13,50 zastavujeme ve městě Avranches na oběd, kde na přání vedoucího restaurace zahrajeme a jsme ještě pohoštění kávou. Pak již ale do Villedieu les Pointes, kde jsme ubytování na internátě. Po večeři dojíždíme k sálu, kde se v autobuse připravujeme na vystoupení. Začátek je naplánován na 21 hodin a každý soubor (před námi totiž vystoupí indický soubor Jawanok d Ahmedabad), má určenu 1 hodinu. Program začíná samozřejmě později. Indická skupina má úspěch, dává předávky. Pak je přestávka, (z komerčních důvodů, prý až se prodá pivo), program pokračuje našim vystoupením až kolem 23 hodiny. Na jevišti je horko, doslova se všichni koupáme ve vlastním potu, ale jedeme bez vady. V závěru přidáváme taneční čísla, zpíváme a hrajeme francouzskou píseň "Allouete", hrajeme "Škoda lásky a Tancuj, tancuj". Končíme v 0,15 hodin, a to již

je čtvrtek 20.8.1992. Po příjezdu do jídelny internátu ještě závěrečné setkání s pořadatelem, kterým část hudebníků vyhrává k tanci. Nejmladší z tanečnic bere do kola také slečnu Virginii, která se o nás po stránce stravy vzorně stará, ale je uzavřená. A ejhle, ona se umí i smát! Ale zde brzy končíme, neboť nás čeká nejdělnější přejezd, až na jih Francie.

V 7,30 odjíždíme na snídání a v 8,30 nabíráme směr jihovýchod, přes nám již známé město Laval, na Le Mans, Blois, kde zastavujeme na krátkou procházku kolem královského zámku Chambord a pak dál na známý Montlucon a Clermont Ferrand, do Lyonu a na jih do Chanes, kde po najetí 852 km zastavujeme u hotelu F 1.

A to už je tu pátek 21.8.1992. Po potřebné hygienické očištění z dlouhé cesty, ve 2 hodiny na jednom z kanálů zdejších televizorů právě dávají záznam ze soutěže "Hry bez hranic", která byla natočena v Rožnově. Je to příjemné, i když pozdě v noci. V 11,25 odjíždíme rovnou na jih, na město Avignon, bývalé papežské město, kde na půl hodiny zastavujeme a pak asi po 30-ti km přijíždíme do města Cavaillon, místa našeho vystoupení. Zase jsme ujeli z místa noclehu asi 180 km. Je 16,15, převlékáme se do krojů a od 18-19 hod. děláme propagaci městem. Zastavujeme na vybraných místech, hrajeme a tancujeme. Večer ve 21 hodin začíná program v amfiteátru (bývalém kamenolomu). První vystupuje francouzská skupina Vendredi folkorigue. Tančí střídavě 4 starší a 4 mladší páry. Na nás se dostává až ve 22,30. Naš program je opět bez kazu. Uvádí ho, jako všechna zdejší vystoupení, naše tlumočnice a její syn Ondřej, který nám nosí ve valašském kroji v průvodech i při vystoupeních naši tabulku s názvem souboru a st. příslušností.

V závěru pak Ondřej zpívá za doprovodu našich tanečnic a obecnostva francouzskou píseň Allouete. Končíme v 0,10, a to už je

sobota 22.8.1992. Ještě krátké posezení s pořadatelem u piva a několik lidovek v podání sólistů dechovky, pak do autobusu, kde tentokrát ztrávíme zbytek noci, v 1,30 odjezd stejnou trasou zpět, až do známých míst Clermont Ferrand, Montlucon, kde v 16,05 po najetí 627 km zastavujeme v místě našeho posledního účinkování, městečku Bosmoreau les Mines, poblíž města Limoges. Do této chvíle máme najeto autobesem 4.780 km a domů je ještě daleko. Pořadatel nás zavádí do městečka Bourgeneuf, tentokrát vzdáleného jen kolem 10-ti km, kde jsme ubytování v internátě. Po ubytování zpět do Bosmoreau, kde na prostranství před školou je postaveno podium a provizorní přenosná dřevěná hala. Tady dostáváme večeři. Zdejší lidé jsou otevření, přátelští. Se servírováním si nedělají žádné problémy, panuje tu takový vesnický, nevázaný styl. Z plakátů jsme vyrozuměli, že se účastníme závěru deseti slavností, které probíhaly v různých místech Francie. Opisuji si účastníky:

V sobotu vystupuje Super show musical-revue New York.

- V neděli:
1. skupin Marty Circus z Liege-Belgie
 2. LIPTA - Vsetín
 3. Mariachis Anahuac Mexiko
 4. Larc en ciel Angers - Francie
 5. Majoretky z Limoges - Francie
 6. Plasticiens Volants et leur Dragons Géaut.

Na plakátech je ještě uveden velký balet orchestru Marcel Brissaud. Později se domnívám, že šlo asi o skupinu, která v sobotu vystoupila pod názvem Super show musical - revue New York. Začátek jejich vystoupení jsme po večeři viděli. Výborná reprodukce hudby, dobré revuální osvětlení, krásná moderní hudba, skvěle vyjádřená choreografií tanců, předváděná vybranými děvčaty, dokonalý soulad s hudbou. Podle mně, světová třída. Škoda, že při druhém čísle dostáváme povel k odjezdu na nocleh. Nemohl jsem se odtrhnout, odsud se mně opravdu nechtělo. Dneš jsme nevystupovali.

Neděle 23.8.1992. Snídaně a oběd v Bosmoreau. Loučí se s námi slečna Virginie. Kolem patnácti hodin začíná průvod, kterého se účastní všichni účastníci. Upoutává nás cirkusová kapela z Belgie. Jsou to klauni a vedoucí, který hraje na potrhávaný susafon, je výborný muzikant. Pak jde před námi velká francouzská kapela, s hezbytnými saxofony a bubnovou parádou, při pochodu ve vyrovnaném šiku. Líbí se nám i majoretky a děvčata z večerního programu. Za námi jede na velkém dvoukolečku mexická skupina. Je to 5 hudebníků, 4 muži a krásná blondáta houslistka. Průvod se často zastavuje a větších přestávek využívají naši hudebníci a žadoní po Mexičanech, aby nám zahráli. Snad i proto, že když před nimi hrajeme my, tak je není slyšet. Pěkně nám zahráli známé "Kuku, ruku ku" a jiné skladby. Dostali malé valašky. Průvod trvá 2,5 hodiny. Máme to ještě asi 100 m k místu vystoupení, když z ulice po levé straně vyplouvá mohutný nafouknutý drak, za doprovodu kouře, ran a silného pískotu hvízdajících raket, doprovázený démonem v rudém hábitu s hrbem na zádech, který nás všechny nejímá o metr převyšuje. Drak je dlouhý, možná 15 m a když ho protahují pod elektrickým vedením, tak se jeho břicho valí po hlavách lidí na ulici. Démon si poručí "muzik", tak mu hrajeme "Českou muziku" a on celou skladbu na dřevěných chůdách bez zakolísání protancuje. Při příchodu na prostranství je zde ve vzduchu nafouknutá o polovinu menší velryba a začíná zápas s drakem. Oba jsou různě naváděni do výšek a nepadají se. Pod nimi pobíhá démon, což je doprovázeno řevem z amplionů a strašným rachotem na podiu umístěné pyrotechniky.

Dým, dělbuchy, hvízdot. Ve vzduchu vybuchují kytice bouchacích kuliček. Je to ohlušující randál. Malé děti křičí přitulené k matkám, psi vyjí, štěkají a schovávají se, ale z toho randálu není úniku. K závěru boje rozhazují asistenti po lidech papírové konfety, ale také bílý prášek a pytle slepičího peří. Po půlhodinovém boji je velryba puštěna a vzdaluje se do dálky i výšky. Drak je vypuštěn a je konečně klid. Následuje večeře a po 21. hodině nastupuje na podium mexická skupina. Po ní nastupujeme my. Jak skupina před námi, tak i my přidáváme, ale už nám do toho zapadá hudba diskotéky z přistavené haly. Končíme poslední vystoupení ve Francii. Absolvovali jsme čtyři průvody, pět podiových vystoupení, přes 4.000 km, čímž jsme naplnili obsah smlouvy. Po 24 hodině přijíždíme na nocleh.

Pondělí 24.8.1992. V 7 hodin opuštíme místo noclehu. V hale v Bosmoreau l. m. dostáváme snídaní. Na cestu domů nám přidávají několik baget, hrušky a brambůrky Chips. V 8 hodin opuštíme toto místo, kde se ještě válí peří a u podia hromady vypálených raket a nabíráme směr domů. Ještě si trochu zajedem přes Orleans do Paříže. Než dojedeme do Paříže, tak trochu jiných poznatků z cesty. Z Valašska, sužovaného vedry, jsme se v Čechách ocitli v příjemnějším ovzduší. V Praze jemně mrholilo a v celku pod mrakem jsme dojeli do Francie. Zde se denní teploty pohybovaly okolo 27 stupňů a občas bylo oblačno, někdy i déšť. Rána byla chladná. V autobuse, obasazeném 41 lidmi, příjemně nebylo. Bylo to jako v prádelně a poněvadž jsme v něm byli stále, objevilo se z průvanu mírné nachlazení i zánět očních spojivek. Ale jinak jsme tyto cesty, věčně upocení, snesli bez újmy. Projeli jsme místy, kde turisté nejezdí, poznali místní komunikace i vekov. Krajinu hornatou i podobnou našemu Valašsku a roviny. V ohradách, převážně bez přístřešků, či stínu stromů, se pasou bílé krávy, a to ve dne i v noci. Lány slunečnic, klonících své těžké, dozrávající hlavy k zemi, se střídají s lány kukuřice a holými strnisky, někde přeoranými, občas přerušené skupinami listnatých stromů a keřů. V úrodnějších oblastech se k tomu přidávají vinice a ovocné sady. Stravování: cestou tam a zpět z vlastních zásob. V místech účinkování je starostí pořadatelů. Při přesunech starostí agentury pana Rusela. Snídaně: bageta, máslo, marmeláda a podle výběru čaj, káva nebo kakao. Obědy a večeře na cestách zajišťuje slečna Virginie. Zastavujeme na odpočívadlech, či v menších městech, kde se zeptá, jsou-li nás schopni obsloužit, což většinou vyšlo. Dohodne stravu v ceně okolo 65 FRF na jednoho. Je to zpravidla: červené stolní víno (1/4 l na osobu), které se ředí vodou. Zeleninový předkrm, obsahující téměř vždy mrkev, okurek, kukuřičná zrna, červenou řepu, salát, rajče. Hlavní jídlo: maso, prudce osmažené na rožni (uvnitř krvavé), polité olejem, bramborové hranolky, luskové fazolky s majonézou, někdy hořčice, vše většinou plané, maso asi vůbec nesolí. Sůl a pepř jsou vždy po ruce. Někdy pohár kompotové směsi nebo krému, také meloun nebo broskev a vždy nakonec kousek sýra, u pořadatelů výběr i z několika druhů. Večeře jsou obdobné. Někdy kuře a také ryba. Pozoruhodné a dobré: hlávkový salát, polité olejem s česnekovou příchutí. Tato starost osmnáctileté studentky, chystající se na studium práva byla dobrá. I když jsme se stravovali podle našeho v zařízeních rozličných cenových skupin, nebylo v tom podstatného rozdílu.

Na dálnici v Paříži nás po šestnácté hodině zastihla dopravní špička. Jedeme asi hodinu krokem. V 17,25 zastavujeme uprostřed Paříže, nad Louvrem, u parku Tireli. Máme 4 hodiny volna. Někteří jdou k Eifelovce. Řada nás volí procházku za doprovodu naší tlumočnice. Dobře jsme udělali. Ta zná Paříž jako své boty. Zavádí nás na nádvoří Louvru, na prohlídku zde postavené pyramidy. Potom na střešní rozhlednu obchodního domu Samaritaine (kde se neplatí). Zde jsme uprostřed města a průvodkyně nám ukazuje všechna památná a pozoruhodná místa.

Vidíme: Notre dam, Mont martre, Pařížskou operu, Vítězný oblouk, pochopitelně blízkou Eifelovku a hodně dalších památek. Pak nás provází městem a vodí nás na místa, která jsme seshora viděli. Má to tak spočítáno, že se na místo srazu dostavujeme přesně za 4 hodiny. Pak jedeme dál a ve 21 hodin vystupujeme na náměstí maršála Focha a jdeme se z širokých teras podívat na Eifelovku, která se kousek před námi teď při soumraku rozsvítila žlutým nevtíravým světlem. Je celá jako ze zlata. Je to krásné, ale domů je daleko, a tak po 20 minutách znovu do autobusu směrem na Německo.

Úterý 25.8.1992. Ve 3,15 dvacetiminutové odbavení na celnici Saarbrücken a máme pře sebou 450 km Německem. V 10,55 zastavujeme v Norimberku u obchodního domu Qule, kde si dokupujeme dárky a pak dále na Amberg. Od 17,20 do 17,40 jsme odbavení jak na německé celnici, tak naší - Rozvadov. Po 18-té hodině zastavujeme v Boru u Tachova a hurá na naše pivo a večeři po česku. Blížíme se ku Praze a vedoucí zájezdu pan Kozmík František se ujímá slova, aby poděkoval naší tlumočnici a průvodkyni a předal jí upomínkový dárek. Rovněž tak jejímu synovi. Byla celou dobu skvělá. Příjemná vzhledem i vystupováním. Celou trasu znala perfektně. U každém místě, kde jsme projížděli, nám řekla spoustu informací. Než jsme někde vystoupili k prohlídce, již jsme toho hodně věděli. Kdybych měl v této reportáži použít všechny její informace, byla by z toho kniha, která by mohla sloužit jako učebnice průvodců. I když jsme často jeli do odlehlých míst, po komunikacích místního významu, dovedla bez bloudění naše řidiče vždy na místo. K poděkování se připojil i řidič Jožka a řekl doslova: "Jezdíme již 18 let, ale s takovým průvodcem a tlumič-níkem jsme se ještě nesetkali." Co víc dodat. Paní Hanka se s každým os osobně rozloučila a mnohý jí měl co říci. V Praze jsme ji dovezli až domů. Představuje nám manžela a mladšího syna. Je skoro půl jedenácté, ale muzikanti berou nástroje a hrají jednu polku na rozloučenou. Tož ba, Prahu vzbud se, Hanka je doma.

Při další cestě děkujeme také řidičům. Byli také skvělí. Při průvodech i vystoupeních nás povzbuzovali. Měli jsme zkrátka štěstí. S takovými lidmi se všechny útrapy lépe snáší. A zase celou noc v autobusu.

Je středa 26.8.1992. Jedeme přes Valašské Klobouky, abychom domů vrátili muzikanta Tonda Pechance, který v poslední chvíli zaskočil za nemocného vsetínáka. Tondo děkujeme! Po páté hodině, vykládá u Domu kultury na Vsetíně dechovka. Na shledanou v neděli na Liptalských slavnostech. Ještě vyložit Liptalany a řidiči se vrací do Zlína. Chybí jen několik km do 7.000.

Závěrem se sluší poděkovat všem, kteří přispěli k realizaci tohoto zájezdu a také našim doma, kteří na nás netrpělivě čekali.

Alois Vychopen
Vsetín

Upozornění.

Upozorňujeme starší občany, že z důvodů přípravy privatizace našeho zdravotnictví a se zavedením plateb u některých vybraných druhů léků bude MUDr. Chmelař ve své ordinaci v Liptále vydávat zatím jen ty nejběžnější léky, za které se neplatí poplatky. Žádáme rovněž všechny občany, aby si s sebou nosili občanské průkazy z důvodu zaznamenání rodného čísla na recepty pro výdej léků.

MYSLIVOST A VLASTNÍCI POZEMKU

V letošním roce byla provedena novelizace zákona o myslivosti č. 270/92 Sb. Z tohoto zákona vyplývají určité povinnosti nejen pro myslivce, kteří vykonávají v uznaných honitbách právo myslivosti - což je souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo zhaslou zvěř a užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků - ale i pro vlastníky honebních pozemků. Je třeba si objasnit pojem nehonební a honební pozemky. Nehonebními pozemky jsou pozemky zastavěné, nádvoří, dvory, zahrady a školy řádně ohrazené, náměstí, návsi, tržiště, ulice, cesty a parky, uvnitř zastavených ploch, železniční tratě, nádraží, silnice a hřbitovy. Všechny ostatní pozemky se pokládají za honební pozemky přímo ze zákona. V praxi to znamená, že za honební pozemky v k. ú. Liptál lze považovat všechny pozemky ležící mimo intravilán obce, které jsou vedeny v kulturách orná půda, louky, pastviny, les a ostatní plochy.

Podle novelizovaného zákona o myslivosti zanikají uznané honitby pro výkon práva myslivosti, schválené bývalým ONV a nájemní smlouvy k těmto honitbám, ke dni 31.3.1993. Schvalování nových honiteb bude provádět Okresní úřad Vsetín, na základě žádostí vlastníků honebních pozemků, které musí být předloženy do 31. prosince 1992 příslušnému okresnímu úřadu s uvedením parcelních čísel a výměr honebních pozemků. Honitby, v nichž může být vykonávané právo myslivosti budou buď :

1. honitby vlastní
2. honitby společenstevní

O uznání vlastní honitby může požádat každý vlastník souvislých honebních pozemků, pokud mají výměru alespoň 500 ha.

Okresní úřad může uznat za společenstevní honitbu honební pozemky více vlastníků, a to v případě, kdy výměra honebních pozemků jednoho vlastníka nedosahuje 500 ha, pozemky spolu souvisejí a dosáhnou výměry alespoň 500 ha a jejich vlastníci vytvoří honební společenstvo. Honební společenstvo je právníkou osobou. Návrh na uznání společenstevní honitby předkládá společenstvo.

V obou dvou případech, a to jak u vlastníků honebních pozemků nad 500 ha, tak u drobných vlastníků, kteří mají tvořit honební společenstvo a požádat o uznání honitby a tak neučiní, může okresní úřad z vlastního podnětu provést uznání honitby, při čemž náklady s tím spojené nesou vlastníci honebních pozemků.

V k.ú. Liptál je pouze 1 vlastník s výměrou honebních pozemků nad 500 ha, a to jsou lesy České republiky, které zřejmě požádají o uznání vlastní honitby.

Všichni ostatní drobní majitelé honebních pozemků by měli podle zákona vytvořit honební společenstvo, požádat o uznání honitby a pokud tak neučiní, provede to okresní úřad na jejich náklad.

Protože nelze očekávat iniciativu pro vytvoření těchto předpokladů z řad majitelů honebních pozemků - nemyslivců, musí se o přípravu těchto podkladů pro vytvoření honebního společenstva a uznání honitby postarat myslivci, z nichž řada bude rovněž členy honebního společenstva, protože vlastní honební pozemky.

Tyto práce by měly proběhnout v následujících etapách :

1. Do konce měsíce října připravit podkladové materiály všech vlastníků honebních pozemků v obci (zhruba 800 majitelů a 8.000 parcel).
2. V měsíci listopadu obejít všechny vlastníky honebních pozemků a nechat si od nich podepsat prohlášení o vstupu do honebního společenstva.
3. Začátkem měsíce prosince svolat valnou hromadu honebního společenstva, ustavit honební výbor, dohodnout podmínky spolupráce mezi výkonnými myslivci a společenstvem.

4. Do konce měsíce prosince předložit na Okresní úřad Vsetín žádost o uznání honitby s příslušnými podklady. Vlastníkem honitby bude " Honební společenstvo Liptál ".

Vlastník honitby může v této honitbě vykonávat právo myslivosti sám nebo ji může smlouvou pronajmout jiné československé fyzické nebo právnické osobě nebo jejich sdružení. To znamená, že praktický výkon myslivosti by v honitbě mohli provádět ti členové honebního společenstva, kteří k tomu mají oprávnění (odborné zkoušky, lovecký lístek) nebo by byla honitba pronajata smluvně na 10 let s platností od 1.4. 1993 Mysliveckému sdružení Liptál. Při obou předpokladech jde o místní lidi, u kterých je záruka, že o zvěř budou především pečovat se zodpovědností, aby ji zachovali i pro příští generace. O pronájem honiteb totiž začínají projevovat zájem lidé, kterým jde především o to, aby po dobu platnosti nájemní smlouvy vyzískali z honitby co nejvíc a jaký bude stav zvěře po jejím uplynutí je už nezajímá. Na tento přístup doplatí jak vlastník honitby, tak příroda sama.

Možná některé z Vás již navštívili podnikavci, kteří mají zájem na vytvoření honitby v obvodu k.ú. Liptál. Pokud získají souhlas vlastníků na výměru nad 500 ha honebních pozemků, mají na to v souladu se zákonem právo. My však předložíme svůj vlastní návrh na uznání honitby, který by měl vytvořit optimální podmínky pro chov a zachování zvěře a doufáme, že nás v tomto úsilí podpoříte.

Zákon ukládá, že všechny honební pozemky musí být řádně myslivecky obhospodařovány. Znamená to, že honební pozemky těch vlastníků, kteří odmítnou stát se členy honebního společenstva, budou nakonec muset do něj vstoupit z moci úřední.

Ing. Jan Evják
myslivecký hospodář

PRÁVA A POVINNOSTI VLASTNÍKA LESA, VYPLÝVAJÍCÍ ZE ZÁKONNÝCH PŘEDPISŮ

Jak jsme informovali v minulém čísle Obecního zpravodaje, vlastnictví lesa zakládá pro každého vlastníka množství práv a povinností, které jsou stanoveny jednotlivými zákony a vyhláškami. Proto pevně věříme, že vlastníci, kteří se nyní znovu ujímají svého práva hospodaření, nemají naivní představu, že s lesem mohou nakládat jen podle svého vlastního uvážení, ale že se musí řídit základními předpisy a pojmy, v těchto předpisech uvedenými.

Lesy se člení na lesní hospodářské celky, pro něž se zpracovává lesní hospodářský plán. Nejvyšší jednotkou prostorového rozdělení lesů v tomto celku je oddělení. Oddělení se dále člení na lesní porosty, které jsou základní plánovací jednotkou. Vlastník lesa je povinen hranice oddělení a porostů označit.

Vlastníci lesů jsou povinni lesní pozemky a lesní porosty chránit a racionálně je využívat pro plnění funkcí lesů. Lesní pozemky nesmějí proto být vyjímány z lesního půdního fondu pro jiné účely, pokud tak nerozhodl orgán státní správy. Rovněž se nesmí vyjmout pro výstavbu rekreačních chat a objektů.

Každý je povinen dbát toho, aby nedocházelo k poškozování lesního fondu, jakož i objektu a zařízení na lesních pozemcích, sloužících k provozu lesního hospodářství. Dojde-li přesto k poškozování, je ten, kdo je způsobil, povinen uvést dotčená místa do původního stavu.

Vlastník lesních pozemků je oprávněn užívat bezplatně v nezbytném rozsahu cizí pozemky k lesní dopravě, jestliže se na lesní pozemky nelze dostat jinak, ale podmínky dopravy je povinen projednat s vlastníkem cizího pozemku. Jedná se užívaní účelových komunikací, ale i zemědělských pozemků v období klidu. Současně je však odpovědný za způsobené škody. Vlastníci lesních pozemků jsou ze zákona povinni v lesních porostech plánovitě hospodařit podle lesních hospodářských plánů.

Lesní hospodářské celky spravují odborní lesní hospodáři, jejichž kvalifikační předpoklady stanoví ministerstvo.

V připravované novele zákona je uvažováno s tím, že odborný lesní hospodář bude zodpovědným pracovníkem na menší územní jednotce, kterou je schopen fyzicky zvládnout. Bude požadováno, aby těmito odbornými lesními hospodáři mohli být pouze absolventi středních lesnických škol a lesnických fakult, kteří složí zkoušku pro odborné lesní hospodáře. Tyto hospodáře si bude moci vlastník zvolit sám. Pokud si je nezvolí, budou stanoveni orgánem státní správy.

Vlastníci lesů jsou ze zákona zejména povinni :

- a) obnovovat lesní porosty včas a soustavně tak, aby se neustále zvyšovala jejich biologická hodnota
- b) vychovávat lesní porosty soustavně tak, aby se zlepšila jejich dřevinná skladba a zvýšila odolnost proti škodlivým vlivům
- c) provádět na lesních pozemcích meliorační opatření ke zlepšení úrodnosti a funkcí lesů
- d) zjišťovat a evidovat výskyt škodlivých činitelů a škod, způsobených těmito činiteli
- e) provádět opatření k předcházení rozšíření škůdců, zejména z lesních porostů odstranovat přednostně polomy, vývraty a souše
- f) provádět preventivní opatření k ochraně lesů před požáry
- g) při vzniku škod provádět bezodkladně opatření k odstranění, případně ke zmírnění jejich následků
- h) soustavně chránit lesní porosty před škodami, způsobenými zvěří

Úmyslné těžby může vlastník provádět jen do výše stanovené lesním hospodářským plánem. Pokud nastane v lese kalamita, nebo napadnou jednotlivé vývraty, zlomy či souše, musí být tato hmota zpracována přednostně před těžbou úmyslnou. Tato hmota je započítávána do celkové povolené těžby.

Vlastníci lesů si musí zajistit dostatečné množství druhově a geneticky vhodného osiva a sazenic, potřebných pro obnovu lesních porostů.

Práva vlastníků jsou hájena tím, že zákon stanoví pro veřejné užívání lesů určitá omezení, případně přímé zákazy. Občané obecně smějí vstupovat na lesní pozemky a do lesních porostů, sbírat lesní plodiny a klest. Přitom jsou však povinni les chránit, zachovávat v lesích potřebnou opatrnost a nerušit lesní prostředí.

Veřejnosti je zakázáno :

- a) rozcítat ohně a tábořit mimo vyhrazená místa a v době zvýšeného nebezpečí vzniku požárů kouřit
- b) vjíždět a stát s motorovými vozidly v lese
- c) pást dobytek a umožňovat výběh hospodářským zvířatům do lesních porostů
- d) zakládat skládky, znečišťovat les odpadky a odpady

- e) provádět terénní úpravy, stavět ploty a budovat chodníky
- f) rušit klid a ticho
- g) narušovat půdní kryt
- h) vstupovat do lesních školek a oplocených míst
- i) těžit stromy a keře

Tyto zákazy neplatí pro činnosti, prováděné vlastníky lesů v rámci plnění úkolů při hospodaření v lesích. Zakládat v lese skládky odpadů či les odpady znečišťovat nemůže ani vlastník lesa.

Státní správu lesního hospodářství vykonávají orgány státní správy lesního hospodářství, kterými nyní jsou okresní úřady a ministerstvo zemědělství ČR jako ústřední orgány státní správy lesního hospodářství, jeho regionální odbory a orgány ministerstva životního prostředí.

Hospodářská úprava lesů, práva a povinnosti z ní vyplývající

Hospodářská úprava lesů se vyčlenila ze všeobecné lesnické činnosti v dobách, kdy rozvoj hornictví, hutnictví a sklářství si vyžádal zvýšenou potřebu dřeva, kdy bylo třeba zajistit možnost těžeb i v následných obdobích. Úkolem hospodářské úpravy lesa bylo zabezpečit plynulé a nepřetržité zásobování dřevem a nalézt odpověď na otázku kde, kdy a kolik dřeva lze těžit, aniž by byla ohrožena podstata lesa.

Zájem na hospodářském zařízení lesů měli nejprve majitelé rozsáhlých lesů, později se povinnost hospodářsky zařizovat lesy dostala do zákonných opatření. Tato povinnost se nejdříve vztahovala na velké lesní majetky, později se rozšířila na majetky větší než 50 ha lesů.

V 50-tých letech bylo u nás uzákoněno, že hospodářská úprava lesů se rozšířila na veškeré lesy. Tento stav trvá.

Nutnost hospodařit v lese plánovitě vyplývá z povahy lesního hospodářství, neboť řádné hospodářství, ale i zanedbání a omyly se v lese projeví za poměrně dlouhou dobu.

Protože stát má zájem na zachování lesů a jejich funkcí, ponechává na libovůli vlastníka jeho činnost v lese, ale usměrňuje ji. Tomuto účelu nejlépe vyhovuje právě lesní hospodářský plán. Lesní hospodářské plány se vypracovávají na období deseti let. Člení se na všeobecnou část, hospodářskou knihu a lesnické mapy. Všeobecná část dává přehled o všeobecných poměrech v lesích a stanovuje rámcové směrnice budoucího hospodaření.

Lesní hospodářská evidence

Posláním lesní hospodářské evidence je umožnit přehled o tom, co, kde a kdy bylo v lese při hospodaření vykonáno a o tom, jak je lesní hospodářský plán využíván a dodržován.

Státní správa lesního hospodářství

Státní správa lesního hospodářství je formou činnosti státu, který jejím prostřednictvím vykonává dozor nad hospodařením v lesích. Je nezávislou na vlastnících a má odbornou způsobilost kvalifikovaně posuzovat a hodnotit hospodaření v lesích a jeho výsledky. Svoji činností zabránuje, aby lesy trpěly újmou vlivem různých činitelů a současně chrání lesní půdu. Vytváří podmínky pro zavádění forem hospodaření, které působí na zlepšování stavu lesa a s tím související zvyšování kladného vlivu mimoprodukčních funkcí.